

[Industriministeren]

dispensation fra de normale eksportkreditregler.

Der er her tale om, at vi har påtaget os en risiko helt ud over det normale, har strakt elastikken så langt, som den næsten kan holde inden for de eksportkreditregler, der er gældende både her og i nabolandene og på det, der hedder shortterm-garantier, og det vil sige garantier også på den type varer, der er tale om her. Jeg må lige skynde mig at indføje, at det er garantier, der ikke kan sammenlignes med de langsigtede garantier, som de er blevet sammenlignet med i pressen. Derigennem er der blevet stillet en facilitet til rådighed for netop at afhjælpe de problemer, som virksomhederne er kommet ud i.

Vi har da også kun fra organisationerne, som har været med til at diskutere dette her, og fra industrien som helhed modtaget meget og mange anerkendende roser for initiativet, og det har derfor været meget skuffende for mig at se, at der er et par af de firmaer, som vi decideret har rettet det mod, der åbenbart ikke mener, at en præmieforhøjelse var en rimelig gengældelse for, at vi gik langt ud over, hvad der i øvrigt har været fastsat i de garantiregler, der har været.

Jeg er altså af den opfattelse, at det, vi har iværksat her, er et tilbud, som netop løser de problemer, spørgeren beder om bliver løst, nemlig at vi i denne periode, hvor pengene ikke går ind så hurtigt som tidligere, får en mulighed for at opretholde en eksport, indtil pengene igen begynder at gå ind.

Gade (SF):

Jeg skal ikke takke for indholdet af svaret, for jeg bliver også forvirret, når jeg hører svaret. Ministeren siger, at tilbudet løser problemerne. Samtidig forstår jeg på ministeren, at det er rigtigt, som jeg har fået at vide, at det faktisk betyder, at der foretages afskedigelser, at Danmark betaler en lidt dårlig politik her ved, at vi mister arbejdspladser, og at der altså er ordrer, der ikke tages ind.

Hvis det er at løse problemerne, ja, så forstår jeg ikke ret meget af det hele. Men jeg vil bede ministeren uddybe, om det er rigtigt, at der er mistet arbejdspladser, fordi denne ordning ikke tilfredsstiller behovet i virkelighedens verden, altså ude i virksomhederne – vi taler ikke om dem, der sidder bag diskene inde i organisationerne.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Den foreliggende ordning løser de problemer, vi er blevet anmodet om at løse, og det er også den opfattelse, der er udbredt i langt de fleste danske virksomheder.

Men jeg er til gengæld i den situation, at jeg ikke kan påbyde virksomheder at benytte en ordning, som kunne løse deres problemer, og hvorvidt virksomhederne anvender en ordning eller ikke anvender en ordning, er helt op til virksomhederne selv. Løsningen ligger på bordet, og jeg vil hævde, at ingen virksomheder behøver at synes, at deres problemer ikke er løst med denne ordning.

Gade (SF):

Jeg forstår nu, at ministeren bekræfter det, som jeg også har forstået, at ordningen ikke i virkelighedens verden løser problemerne. Den gør det i ministerens hoved og i teorien, men den gør det ikke i virkeligheden.

Jeg kan nok ikke få mere ud af ministeren nu, men jeg synes egentlig, at det er lidt trist, at det er svaret.

Et enkelt uddybende spørgsmål kunne være: Er det rigtigt, at det tilbud, der er givet industrien her, er bedre end forholdene i de lande, vi konkurrerer med? Det var jeg lige ved at få indtryk af på ministeren.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det er en urimelig fordrejning af en af mine udtalelser at sige, at jeg bekræfter, at problemet ikke er løst.

Problemet er løst, men hvis man ikke ønsker at anvende problemløsningen, har vi ingen mulighed for at påbyde det.

Mange virksomheder ude i erhvervslivet er glade for den problemløsning, der er givet, og den har løst eksportordrer helt konkret til Sovjetunionen.

Det, jeg siger med hensyn til det, der er stillet til rådighed for virksomhederne, er, at det er ikke over for mig er påvist, at man i andre lande skulle være bedre stillet. Det, der er påvist, er, at hvis man flytter den samme ordre til et andet land, kan det godt være, at der ikke er en udestående fordring, og dermed får man garanti. Det samme vil gælde, hvis man flyttede den til Danmark.

Det, der er tale om, er, at den i pressen har været sammenlignet med nogle af de garantier,